

Sygn. akt IX U 857/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 maja 2017 r. Znak (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od ubezpieczonego W. C. na rzecz organu rentowego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 857/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 17.5.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu W. C. (C.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 80,72 %.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po uprzednim odtworzeniu jego zarobków uzyskanych w KWK (...) i KWK (...).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się (...)

Od 1.7.1984 uzyskał prawo do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 5/1983-4/1984. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 326,08% i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu .

(...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta rentowe)

Ubezpieczony pracował w KWK "J." od 16.12.1971 do 12.4.1984:

- od 16.12.1971 jako nadgórn timer robót przygotowawczych pod ziemią,
- od 1.3.1972 jako sztygar zmianowy robót przygotowawczych pod ziemią,
- od 6.8.1972 jako sztygar zmianowy robót wydobywczych pod ziemią,
- od 7.9.1976 jako nadgórn timer oddziału wydobywczego pod ziemią,
- od 1.6.1977 jako sztygar zmianowy oddziału wydobywczego pod ziemią,
- od 29.9.1978 jako nadgórn timer oddziału wydobywczego pod ziemią,
- od 1.11.1979 jako sztygar zmianowy oddziału wydobywczego pod ziemią.

Ubezpieczony pracował w KWK (...) od 1.5.1972 do 5.8.1972 jako sztygar zmianowy oddziału wydobywczego pod ziemią.

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego ds. rent i emerytur na okoliczność:

1) wyliczenia wysokości zarobków ubezpieczonego za okresy jego zatrudnienia :

- w KWK (...) od 17.01.1958r do 31.04.1972r oraz od 06.09.1972r do 31.12.1981r

- w KWK (...) od 1.05.1972r do 5.08.1972r

- na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, dokumentacji płacowej, z uwzględnieniem zeznań ubezpieczonego, a także z uwzględnieniem przepisów branżowych obowiązujących w tych okresach.

2) wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego w najkorzystniejszej wersji z uwzględnieniem wymogów przewidzianych w art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS .

Zarobki ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w KWK (...) i KWK (...) zostały odtworzone w opinii biegłego z zakresu emerytur i rent i wynoszą:

1958 17135,00 zł

1959 18450,00 zł

1960 21629,00 zł

1961 22817,00 zł

1961 23604,00 zł

1962 23604,00 zł

1963 25029,00 zł

1964 2634,00 zł

1965 26344,00 zł

1966 26344,00 zł

1967 31703,00 zł

1968 46294,00 zł

1969 46294,00 zł

1970 46294,00 zł

1971 46813,00 zł

1972 61270,00 zł

1973 66568,00 zł

1974 68215,00 zł

1975 71128,00 zł

1976 74063,00 zł

1977 82981,00 zł

1978 9111,00 zł

1979 106078,00 zł

1980 121524,00 zł

1981 144773,00 zł

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1963-1964, 1967-1984, z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za lata 1958-1981 w oparciu o dane o wysokości wynagrodzenia zawarte w aktach

osobowych, pozostałe dokumenty płacowe, z uwzględnieniem przepisów branżowych, zeznań ubezpieczonego wynosi 181,47 %, a więc nie jest wyższy niż 250%.

(dowód: opinia biegłego z zakresu emerytur i rent P. W., k. 43-77 a.s., akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 21 a.s.)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonywujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekracza 250%.

Zaznaczyć należy, iż powszechnie wiadomo i z doświadczenia życiowego wynika, iż praca wykonywana w kopalniach była pracą prowadzoną w systemie zmianowym, stąd zdaniem Sądu zasadne jest zaliczenie ubezpieczonemu na wysokość wynagrodzenia dodatków wynikających z pracy w takim systemie, a zastrzeżenia organu rentowego złożone w tym zakresie nie są słuszne. Organ rentowy zasadnie jednak kwestionuje zaliczenie przez biegłego do wynagrodzeń dodatku niebezpiecznego, w sytuacji braku odpowiednich danych w dokumentacji osobowo-płacowej, jednak z powodu wyliczonego wwpw na poziomie 181,47% zastrzeżenia te nie mają wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków – pracowników porównawczych: H. S., S. K. i L. A., gdyż nie można wysokości zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składek na ubezpieczenie społeczne ustalać w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Przy obliczaniu wysokości podstawy emerytury, bierze się zatem pod uwagę dokładnie ustaloną wartość - wysokość uzyskiwanego w określonym czasie wynagrodzenia. Tym samym, w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składki, należy dokładnie określić wysokość wszystkich składników wynagrodzenia, które mają być uwzględnione – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2015r. III AUa 370/14 (LEX nr 1927664).

Nie ma możliwości wyliczenia wysokości wynagrodzenia, a co za tym idzie - wysokości składek na ubezpieczenie społeczne oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w oparciu o wyliczenia hipotetyczne, uśrednione, wynikające z porównania do wynagrodzenia innych pracowników. Uśrednione obliczenie wysokości wynagrodzenia - oparte na wynagrodzeniu otrzymanym przez innych pracowników - nie może oddać indywidualnych cech właściwych dla danego stosunku pracy. Obliczenie wysokości wynagrodzenia musi być oparte na dokumentacji, z której wynikają

określone kwoty wynagrodzenia. Kwestia pobieranego wynagrodzenia musi zostać zatem udowodniona w sposób bezwzględny. Tylko dokumentacja stanowi precyzyjny dowód w zakresie wysokości wynagrodzenia w postępowaniu sądowym. Na podstawie innych dowodów nie jest możliwe dokładne określenie kwoty wynagrodzenia, a co zatem idzie - ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury - wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.03.2015r. III AUa 1807/14 (LEX nr 1814849).

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804), uwzględniając wniosek pełnomocnika ZUS, zasądził od ubezpieczonego kwotę 180,00zł na rzecz organu rentowego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia